

ΩΡΑ ΣΟΥ ΚΑΛΗ!..

(μπαριαρόλα)

Μετὰ τόσα ντέρτια, βάσανα καὶ πόνονε
ποῦ τραβᾶς μαζὴ μας τόσους τῶρα χρόνους,
δίχως κᾶν νὰ στέχη, δίχως νὰ κοιμᾶσαι,
ἔλω νὰ δουλεύης, κι ἔλα νὰ θυμᾶσαι!
Νὰ τὸν κῶνη κλέψεις μέσα στὰ ταμεῖα...
Ζωντανη νὰ ἦσαι παντοδυναμία,
μέσ' τὰ ὑπουργεῖα, μέσ' στὴ Βουλὴ,
φεύγεις γιὰ τὴ Σύρα... ὦρα σου καλὴ!...

Αἰ, στὴ Σύρα τῶρα, πέταξε στὰ Κροῦσα,
ρίξε το στὸ γλέντι, ρίχ' το στὰ τομποῦσα!
μέσα στοῦ Πρωίου χόρευε τὴ σάλα,
πήγαινε καὶ λίγο γαῖδουροκαβάλα!
δείξον τελεικάτος εἰς τὴν κοινοβία,
ἔχε καὶ τὸ νοῦ σου εἰς τὰ τελωνεῖα,
κλέβουν κ' ἐκεῖ πέρα, κλέβουν καὶ πολὺ,
φεύγεις γιὰ τὴ Σύρα... ὦρα σου καλὴ...

Ρούφα δυο θέλεις καθαρὸν ἄρα,
μὲ τὸν Ντελαρόκα τρέχα νόχτα μέρα!
τρέχα μὲ τῆς βάρκες μέσα στὸ λιμάνι,
ἔχασε κομμάτι καὶ τὸν Δηλιγιάνη!
ἄφησ' τον νὰ πέρνη τακτικὰ κι ἔνο,
καὶ γιὰ τὴν βγειά του τάξε τον σὴν Τῆνο.
Εἰς τὸ Βαφειαδάκη δὲς ἕνα φιλί,
φεύγεις γιὰ τὴ Σύρα... ὦρα σου καλὴ!...

Σὰν ἀπ' τῶν Μεγάρων ἔλειψες τὴν τράτα,
μεῖνε στοῦ Μιαούλη τὴν τρανὴ παράτα!
Δὲς τὸ Βασιλῆᾶ μας, σὲ ἄν' ἀμπουμπουλίκη,
πές του δυὸ λογάκια καὶ γιὰ τὸν Μπουλίκη.
Φρόντισε νὰ ἔβρης καὶ τὸν Ἀπαλῦρα,
πήγαινε καὶ λίγο σὴν ἀπάνω Σύρα,
πρὸς τὸν Μολοχάδη φέρσον ταπεινά,
δῶσε κι' ἕνα τὺλίο στὸν Τσιροπινᾶ!!

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἦνοιξαν τὰ ὑπὸ θρία θέατρα!
Χαρᾶς εὐαγγέλιον διὰ τοὺς θαυμαστάς τῆς Γενοβίφας
καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς πικρακολουθοῦντες μετὰ παλμῶν
τῆς καρδίας τὰ πικρομίμας τὰς συγκινητικὰς καὶ σχοι-
νοτενεῖς ὡς... ἀγορεύσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη. Ἡ θερμότης
τῶν ἡμερῶν μᾶς προειδοποιεῖ, ὅτι εἰσερχόμεθα εἰς
τὸ καλοκαίρι καὶ ἡμεῖς προειδοποιούμεν τοὺς ἀρμοδίους
διὰ τὴν ἀπειλουμένην ἔλλειψιν τοῦ ὕδατος. Δὲν ζητοῦμεν
ὅπως οἱ προπάτορες πρέβεις τῶν κατὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου
Περσῶν γῆν καὶ ὕδωρ ὡς Λάζαροι πᾶς, ζητοῦμεν ὀλίγας
μόνον σταγόνας, ἀφοῦ μᾶς πρέχεται τὸ πρῶτον ἀφειδῶς
εἰς σκοτάδια.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ τοκογλυφία ἤγειρε θρασεῖαν τὴν
κεφαλήν καὶ πρέπει ὅλοι νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἐκρί-
ζωσιν τοῦ τοιοῦτου αἰσχυροῦ, ὅπερ μᾶς κκατάρχει. Θέ-
λοντες καὶ ἡμεῖς νὰ συντελέσωμεν εἰς τοῦτο παρεκαλέσα-

μεν τὸν κ. Διάγγελον, ὅστις μᾶς ἀπέστειλεν ἐπιστημονι-
κότατον ἀρθρον κατὰ τῆς τοκογλυφίας, τὸ ὅποιον θὰ δη-
μοσιεύσωμεν προσεχῶς. Ὁ κ. Ἀναστάσιος Γεννάδιος—ἐ-
μάθωμεν ἐξωδίκως—φρονεῖ, ὅτι θὰ περισταλῆ ἡ τοκογλυ-
φία μόνον, ἐὰν οἱ ὀφειλέται δὲν πληρῶνωσι τὰ χρέη των.

Ὁ «Φιγγαρῶ» λέγει, ὅτι εἶχομεν τὴν εὐγένειαν νὰ
στείλωμεν εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τὸ ἄνθος τῆς
Ἐκθέσεώς μας. Ἐὰν ἐστέλλομεν τὸν κ. Βαλέτταν ἀφεύ-
κτως ἢ Παρισινὴ συνάδελφος θὰ ἔγραφεν, ὅτι εἶχομεν τὴν
ἀγένειαν νὰ στείλωμεν τὰ κούτσουρα τῆς Ἐκθέσεώς μας.

— Καὶ τί κατάλαβες ποῦ πήγες στὰ Μέγαρα;
— Κατάλαβα, ὅτι ἡ τράτα ἐκεῖ ψαρεύει τὸν περισσότε-
ρον κόσμον.

Ἡ σκηνὴ ἐν τινι Καφενεῖῳ.
Εἰς ἐκ τῶν θαμῶνων ἀναγινώσκει ἐν τῇ Ἐφημερίδι με-
γαλοφῶνως τὸν τίτλον ἀρθριδίου:
«Ὁ κ. Τρικούπης ἐν ταῖς φυλακαῖς Συγγροῦ».
Εἰς ἀντιπολιτευόμενος μετ' ἀνυπονησίας:
— Δόξα τῷ Θεῷ... Ἐκεῖ τοῦ ἔπρεπε... τῶρα γλυτώ-
σαμε...

Ἐγραψε μία ἐφημερίς εὐρωπαϊκὴ, ὅτι τὰ χάρτινα σκε-
πάσματα εἶνε τὰ προτιμώτερα ὄλων καὶ ἰσχυρίζεται, ὅτι
ταχέως θὰ γενικευθῇ ἡ χρῆσις τῶν σκεπασμάτων τούτων.
Μετὰ τὴν εἰδησιν ταύτην, εἰς συντάκτης τοῦ «Συλλό-
γου»:
— Δόξα τῷ Θεῷ! τῶρα μπορεῖ νὰ πάη ἐμπρὸς καὶ τὸ
φύλλο μας.

Τσοπανάιος

ΤΟ ΣΤΡΩΣΙΜΟ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

Πῶς δῆθεν θὰ στρωθοῦν κ' ἐδῶ οἱ δρόμοι,
ἀκούω καθενὸς μιὰ τέτοια γνώμη:

- Τοὺς δρόμους μας θὰ στρώσουν μὲ καθρόνια...
- Θαρρῶ πῶς θὰ τοὺς στρώσουν μὲ κοτρώνια...
- Θὰ στρώσουν μακαντάμ, ἐὰν δὲν σφάλλω...
- Νομίζω, πῶς θὰ στρώσουν κᾶτι ἄλλο...

Μ' ἂν ἤθελαν ν' ἀκούσουν κ' ἕνα φίλο
νὰ στρώσουν... τὸν κύρ - Δῆμαρχο στὸ ξύλο...

De-Coke

